

KANSRIJK WAALWIJK WERKT
Bewoners aan zet

Bewoners aan zet om elkaar te ontmoeten

Bewoners aan zet

In het derde boekje in de reeks 'Kansrijk Waalwijk Werkt' zijn de bewoners aan zet. Letterlijk, want het zijn de bewoners die in de hiernavolgende artikelen de boventoon voeren wanneer zij vertellen over 'hun' project. Zie het als een eerbetoon aan al die enthousiastelingen die zich vol overgave inzetten voor de toekomst van hun leefomgeving. Ze verdienen het om in de schijnwerpers te staan, deze inwoners van Waalwijk, die vele uren van hun toch al schaarse vrije tijd inzetten om de toekomst voor de generaties na hen leefbaar te houden.

In het verleden kregen lokale overheden als gemeenten nogal eens de opmerking dat ze beter moesten luisteren naar de wensen van degenen die zij dienen, de burgers. In dit boekje wil de gemeente Waalwijk laten zien dat zij deze roep om erkenning heeft gehoord en hoe zij probeert om plannen te ontwikkelen op basis van uw wensen. Het was daarbij mooi om te merken hoezeer in sommige gevallen een bewoner en ambtenaar in de loop van het project met elkaar vergroeid waren geraakt. Het was inspirerend om te horen hoe ze in voor- en tegenspoed gedurende jaren met elkaar zijn opgetrokken. Het was bijzonder om te zien hoe alle duo's met wederzijdse genegenheid en vooral ook

respect voor elkaar het interview afgaven. We kregen kippenvel toen we merkten dat het ene duo nog midden in het bindingsproces zit terwijl het andere team net aan het onthechten is, omdat een project met succes is afgerond.

Wanneer je als gemeente de bewoners aan zet laat, kan het gebeuren dat ze een stap willen zetten waaraan je zelf niet had gedacht. Dat dit geen probleem hoeft te zijn maar daarentegen juist voor interessante ontwikkelingen kan leiden leest u in dit boekje. Door open te zijn, eerlijk te blijven, goed naar elkaar te (blijven) luisteren en bereid te zijn van elkaar te leren komt het iedere keer weer goed. Hoe, dat gaat u nu zien.

Wilt u op de hoogte worden gehouden van alle ontwikkelingen, meld u dan aan voor de digitale nieuwsbrief op www.waalwijk.nl/wijken en buurten/nieuws. Interesse in het eerste boekje 'Kansrijk waalwijk werkt. Wijkbewoners aan het woord' of het tweede boekje: 'Kansrijk Waalwijk werkt. Het verhaal van de Heermanslaan (BaLaDe)', kijk dan op de site www.waalwijk.nl -> Wmo -> Kansrijk Waalwijk Werkt

Colofon

Uitgave

Kansrijk Waalwijk werkt

Bewoners aan zet

Een uitgave van de gemeente Waalwijk

In opdracht van de werkgroep Kans en, in het kader van Gebiedsgericht werken, Wet maatschappelijke ondersteuning, wonen en zorg.

Teksten

Bureau Communicatie gemeente Waalwijk i.s.m.

Vicky van der Plas Vormgeving van Informatie

Verschijsning

november 2007

Fotografie

Maria van der Heyden

Vormgeving & druk

van Rees Vellinga drukwerkadvies & coördinatie

Pernella Stokman, voormalige ondernemersvrouw en bewoner van Waspik Boven en Catrien Kuijpers projectleider ruimtelijke ontwikkeling:
“We hebben ontzettend veel lol beleefd aan de gebiedsontwikkeling van De Vest.”

“Eigenlijk moet je even boven bij me uit het slaapkamerraam kijken,” vertelt Pernella Stokman enthousiast. “Van daaruit kun je het wiel De Vest prachtig zien. Het is echt een watertje met een verhaal. Al verschillen de meningen over de inhoud ervan; de een zegt dat het een overblijfsel is van de Sint Elizabethsvloed, de ander denkt dat het onderdeel uitmaakte van de verdedigingslinie van de troepen van Napoleon en is er van overtuigd dat er nog een kanonswiel in ligt (maar daar geloof ik zelf niks van). Feit is, dat het een prachtig water is en daarom wilde ik graag met de gemeente meedenken toen ik hoorde dat deze een groot stuk landbouwgrond had aangekocht, waardoor er maar liefst 11 hectare aan vrije natuur beschikbaar was gekomen.”

Echt samen invulling gegeven

“Tijdens de diverse bijeenkomsten bleek al snel dat de gemeente erg open stond voor onze ideeën over het nieuw te vormen natuur- en recreatiegebied De Vest. We hebben zelfs een workshop gedaan onder begeleiding van een landschapsarchitecte van de gemeente! Daarin mochten we, binnen de gestelde kaders – want dat hoort er natuurlijk wel bij – brainstormen over de inrichting van De Vest: willen we hoge lantaarnpalen? Nee, lage paaltjes zodat de vogels kunnen slapen (er zitten hier prachtige zanglijsters, die zingen in de schemering). Hoe behouden we de zichtlijn naar de kerk van Waspik Boven? Laten we lage bossages kiezen en die dan zo maken dat ze refereren aan de Zuid-Hollandse waterlinie. Willen we alleen een fietspad? Nee, er hoort echt nog een wandelpad bij. En zo hebben we met alle betrokkenen echt samen invulling gegeven aan dit landschap. Ja, ik ben erg blij met de plannen zoals ze er nu liggen, en dat het watertje De Vest er een mooi

plekje in heeft gekregen. Want dit wiel (zoals je zo’n plas noemt) zorgt er voor dat wij hier allemaal heel oud worden!”

Deze aanpak werkt!

Catrien Kuijpers straalt: “Ik heb ontzettend veel lol aan dit project beleefd. De gekozen aanpak werkt zo goed: mensen uitnodigen, aan het begin duidelijk zijn over de bedoeling van het project, eerlijk vertellen wat de kaders zijn, zo’n workshop organiseren... Terwijl we bezig waren groeide de werkgroep van vijf leden naar ongeveer 20 en zaten we niet alleen met omwonenden, werkgroep leden van het DOP Waspik, het waterschap en leden van de ZLTO om de tafel, maar ook met wijkteamleden, mensen uit de Heemkundekring en iemand van IVN. Iedereen dacht positief mee. Niet in termen van ‘ja maar dat willen we niet’, maar ‘hoe kunnen we dit goed aanpakken en meningsverschillen oplossen.’ Heel Waspik wordt op de hoogte gehouden van de vorderingen via een nieuwsbrief, die we samen met een bewoner opstellen. Fantastisch toch! Binnenkort start de gemeente met een woningbouwproject in Waspik Boven en ik kan u nu al vertellen dat we het daar precies hetzelfde gaan doen: met de mensen samen het gebied optimaal inrichten!”

Wilt u meer weten over de vorderingen van De Vest? Kijkt u dan op www.waalwijk.nl Als de provinciale procedures volgens plan verlopen start de gemeente begin 2008 met de aanleg. ■

Maaïke Timmermans, beleidsmedewerker ruimtelijke ontwikkeling bij gemeente Waalwijk en Wim Spierings, melkveehouder:
“Boeren en tuinders moeten bestaansrecht houden in het buitengebied.”

“Met de herindeling van de gemeente Waalwijk, nu alweer tien jaar geleden,” vertelt Wim Spierings, “kregen we tegelijkertijd één buitengebied. Maar wel met drie oude bestemmingsplannen. Ongeveer negen jaar terug besloot de gemeenteraad hier één plan van te maken. Als boer (mijn vrouw en ik zijn eigenaar van zo’n 140 stuks vee, waarvan 75 melkkoeien) en lid van de ZLTO ben ik toen gevraagd om hier over mee te praten. Ik zei ja; ik wilde graag de belangen behartigen van de circa 100 land- en tuinbouwbedrijven die hier in de regio gevestigd zijn.” Hij verduidelijkt: “Samen met ZLTO bestuurslid Jan Meijs wilde ik vooral meedenken over en zoeken naar mogelijkheden om die mensen bestaansrecht te geven. Want zaken als de Ecologische Hoofd Structuur en het in ere herstellen van natte natuurparels maken het werken op het land er vaak niet makkelijk op. Door boeren en tuinders bijvoorbeeld toe te staan andere nevenactiviteiten op hun land aan te bieden – denk aan een zorgboerderij of bijvoorbeeld het creëren van kampeermogelijkheden – kunnen we een mogelijke bron van neveninkomsten generen.”

Proactieve houding gemeente voorkomt problemen

“Doordat de gemeente met veel verschillende partijen het gesprek over de herbestemming van het buitengebied gaande moest houden, duurde de visievorming veel langer dan ik had verwacht. Daar kwam nog bij dat er aanvankelijk maar één ambtenaar voor was vrijgemaakt. Ik was dan ook erg blij met de komst van Maaïke Timmermans: zij heeft tal van operationele zaken goed opgepakt waardoor er weer schot in de zaak kwam....” Wim Spierings vervolgt: “Ik vind de manier waarop de gemeente de herbestemming aanpakt overigens erg goed en getuigen van een proactieve houding. De inspraakavonden onder leiding van Carla van Loon van Wil & Kunnen waren een ervaring om mee te maken. Door alle partijen op deze manier in een zo vroeg mogelijk stadium een stem te geven voorkomt de

gemeente volgens mij veel vertraging in de toekomst.”

De toekomst van boeren en tuinders is zeker gesteld

“Anno 2007 zijn we toe aan onze derde wethouder en onze derde burgemeester, sinds de start van deze procedure. Wanneer alles volgens plan verloopt gaan we onder verantwoording van burgemeester Nol Kleijngeld en wethouder Riné van Dongen de definitieve visie op de bestemming van het buitengebied en de daarbij behorende beleidsnotitie ‘aftikken’. Hierna kunnen we starten met het opstellen van het bestemmingsplan. Ik heb er alle vertrouwen in en ben blij dat ik op mijn manier een steentje heb kunnen bijdragen aan de toekomst van de boeren en tuinders in dit gebied. Met niet in de laatste plaats de toekomst van de jonge agrariërs in de gemeente Waalwijk.”

Een stevig nieuw bestemmingsplan

Maaïke Timmermans, die glunderend bij het gesprek zit: “Ik ben erg blij dat mensen zoals Wim Spierings een spreekbuis willen vormen voor een grote achterban. Het kost toch veel vrije tijd en energie om gesprekspartner te zijn, zeker bij een langdurig proces als dit. Maar het resultaat is er naar. Het nieuwe bestemmingsplan buitengebied bestaat straks uit twee stevige delen: het natuurgebied – daarvan willen we de kwaliteit van natuur en landschap versterken en de cultuurhistorische waarde behouden – en het agrarische buitengebied – met daarin ruimte voor gezonde landbouw. Ik vind het erg leuk om de visie van alle maatschappelijke organisaties en de gemeente te vertalen in een goede beleidsnotitie en hoop van harte dat de Provincie straks meegaat in ons bestemmingsplan.”

Benieuwd naar de details rondom de herbestemming van het buitengebied? Kijk dan op www.waalwijk.nl en hou de gemeentepagina in de Maasroute in de gaten; hier publiceert de gemeente de vorderingen op gemeentelijk en provinciaal gebied. ■

Bert van den Meijdenberg, directievoerder gemeente Waalwijk en
Niels Verheij, directeur Hotel Waalwijk:
“Het Halvezolenpark is een aanwinst voor Waalwijk!”

“Toen ik als ondernemer een aantal jaren terug hoorde van de plannen om de griebes hier voor de deur aan te pakken – want het gebied aan het Spoortracé zag er eerlijk gezegd gewoon niet uit – was ik direct geïnteresseerd,” vertelt Niels Verheij. “Ik bezocht de gemeentelijke bijeenkomsten en inspraakavonden (niet zo moeilijk, die belegde de gemeente hier in het hotel) en volgde de vorderingen via gemeentepagina, kranten en nieuwsbrieven. Tijdens de presentatie van de plannen met bijbehorende maquettes zag ik helemaal voor me hoe het zou worden.”

Voor (bijna) alles een oplossing

Verheij vervolgt: “Ik voelde mij als ondernemer het hele traject lang serieus genomen; tijdens het voortraject door de goede informatie en de inspraakmogelijkheden, tijdens de uitvoering omdat Bert van den Meijdenberg altijd met een oplossing kwam als werkzaamheden het runnen van mijn hotel bemoeilijkten. Het enige wat niet op te lossen was, was de tijdelijke onbereikbaarheid van ons hotel. De gemeente had namelijk besloten bepaalde werkzaamheden om kostentechnische redenen te combineren en daarom ging het gebied gedurende enkele maanden in één keer helemaal op de schop. Vraag me niet waarom, maar juist in die periode heeft hotel Waalwijk een zeer goede omzet gedraaid. Zou het zijn omdat het pand door het in een eerdere fase kappen van ‘het bos’ – zoals Belgische gasten de verzameling Dennenbomen aan de Eerste Zeine eens typeerden – beter zichtbaar was? Nu is het hotel dat in ieder geval wel en ik ben dan ook erg blij met het resultaat van dit prachtige park. De infrastructuur is niet voor 100% geworden wat ik wilde, maar ik weet waarom en daarom heb ik daar vrede mee. Ja, het Halvezolenpark is echt een aanwinst voor Waalwijk!”

Een uniek project om te doen

Bert van den Meijdenberg reageert: “Het Halvezolenpark is aangelegd naar Engels voorbeeld en is met zijn 4.100 meter het langste park van Nederland. Het is een ongelofelijk uniek en prachtig project geweest om te mogen uitvoeren. De communicatie met bewoners, omwonenden, geïnteresseerd publiek en ondernemers zoals Niels Verheij vind ik heerlijk om te doen. Ik zeg ook altijd dat mijn vak bestaat uit het (goed) omgaan met mensen. Want door betrokkenen direct en open te informeren over zaken hou je de sfeer positief, zoals ook is gebleken tijdens de realisatie van Het Halvezolenpark. Soms was er even weerstand, zoals tijdens de bomenkap. Maar later kregen we van alle kanten te horen dat het goed was wat we hadden gedaan. Het gebied is er veel opener door geworden (en schoner, want tussen die bomenpartijen stond je tot je enkels in de hondenpoep).”

Prachtexemplaren van bomen gespaard

“Ik ben wel erg blij dat ik de bomenrooiers van enkele prachtexemplaren heb weten af te houden, waardoor er hier voor Hotel Waalwijk nog enkele 80-jarige Platanen staan én één zeer bijzondere Abeel. Wist je overigens dat we 115 stuks nieuwe bomen – waaronder exotische exemplaren als de Moeras cipres en een Cederboom – 32.000 heesters en 3.500 rododendrons hebben laten planten! Daarmee was het park al een schoonheid, maar dankzij de vijf vakwerkbruggen, die sinds juli dit jaar het Halvezolenpark van Oost naar West een goede doorgang geven, is het plaatje helemaal af.” ■

Joris de Rooij, deelnemer aan het Collectief Particulier Opdrachtgeverschap (CPO) en Frauke van der Pas, beleidsmedewerker wonen bij gemeente Waalwijk:

“Collectief Particulier Opdrachtgeverschap is leuk, maar moeilijk.”

“Ik ben najaar 2005 na het lezen van een artikel in de Maasroute betrokken geraakt bij het idee om in Waalwijk starterswoningen te gaan realiseren in Collectief Particulier Opdrachtgeverschap (CPO),” vertelt Joris de Rooij. “Het is nu zomer 2007 en ik heb net het eerste concept van het stedenbouwkundig plan gezien. Naar verwachting zijn de eerste woningen medio 2009 klaar. Dat lijkt lang, en dat is het ook. Bij toekomstige CPO projecten kan het vast sneller. Nu moest de Waalwijkse politiek het idee eerst omarmen, was er een geschikte locatie nodig om de starterswoningen te realiseren, moest er een samenwerkingsverband komen met Casade Woondiensten en moesten alle betrokken partijen sowieso leren hoe ze het spel moesten spelen.”

Collectief organiseert ook gezellige dingen

Joris de Rooij vervolgt: “Samen met andere geïnteresseerden heb ik mij vrij snel – nog in 2005 – verenigd in de vereniging Jongeren Huisvesting Waalwijk (JHW); zo’n juridische vorm is nodig om het projectleiderschap voor het bewonerscollectief goed in te kunnen vullen. We zijn begonnen met een groep van ongeveer tien mensen, waarvan de helft een bestuursrol had. In die fase was onze vereniging nog een ‘vereniging in lege dozen’, zoals ik dat graag gekscherend vertel. Nu, twee jaar later, is inmiddels bekend dat we als collectief ruimte krijgen voor het bouwen van 61 woningen in Plandeel Bibliotheek/Landgoed Driessen en krijgen we een steeds duidelijker beeld van onze toekomstige wijk.” Hij vertelt verder: “Iedere toekomstige bewoner van ‘onze wijk’ is lid van de JHW. Dat is leuk en tegelijkertijd best moeilijk, omdat je nu rekening moet houden met 61 meningen – partners niet meegerekend. Naast het regelen van serieuze aangelegenheden als de inhuur van adviseurs en een architect (wij mogen als JWH

binnen de gestelde kaders meedenken over ruimtelijke ontwikkeling!), organiseert ons collectief daarom ook excursies, borrels en feesten. Op die manier houden we de onderlinge sfeer er goed in. Als de wijk er straks staat gaan we hier zeker mee door. Ik heb er echt zin in!”

CPO is goed voor sociale samenhang

Waarop Frauke van der Pas aanvult: “Naast dat de leden van JHW hun eigen huis kunnen bouwen tegen relatief lage maandlasten, heeft deze nieuwe manier van werken dus nog een voordeel: er is al sociale samenhang voordat mensen in de nieuwe wijk gaan wonen! Ik ben dan ook erg blij dat het de gemeente en Casade Woondiensten is gelukt om voor het zelf bouwen van starterswoningen in Collectief Particulier Opdrachtgeverschap goede prestatieafspraken te maken. Ik ben het met Joris eens dat het voor deze starters lang duurt voordat zij hun huis straks kunnen betrekken. Tegelijkertijd is het bij nieuwbouwprojecten altijd zo dat er meerdere jaren overheen gaan. Ook als je later instapt. Op dit moment is de gemeente Waalwijk druk bezig met het zoeken naar nieuwe bouwlocaties voor het CPO. In Waspik hebben we al een plek op het oog en we doen onderzoek naar een potentiële bouwlocatie in Waalwijk. Ik ben zeer enthousiast over deze manier van werken en kan dan ook niet wachten om met andere startende woningzoekers aan de slag te gaan zodra de nieuwe locaties definitief bekend zijn!”

Droom je van een eigen plek?

Kijk dan op www.jongerenwebwaalwijk.nl. Daar vind je naast algemene informatie over het CPO en nieuwe CPO-projecten ook een link naar de site van de vereniging Jongeren Huisvesting Waalwijk, de site van gemeente Waalwijk en de site van Casade woondiensten. ■

Nicole Heijmens Visser, projectleider BaLaDe en
Cor Haverhals, wijkbewoner en voorzitter cliëntenraad Samarja:
“De buitenruimte van BaLaDe wordt echt van ons allemaal.”

Cor Haverhals: “Ik voel mij erg betrokken bij de inrichting van de buitenruimte van het multifunctionele gebouw BaLaDe. Als wijkbewoner én als voorzitter van de cliëntenraad van Samarja; de bewoners van dit zorgcentrum hebben namelijk allemaal een rollator of rolstoel, en die rijden niet zo lekker op de halfverharde paden met niveauverschillen, die de groen-ontwerpster aanvankelijk had getekend.”

Elk klankbordlid mocht eigen ideeën aandragen

Cor Haverhals vervolgt: “Toen de gemeente na de presentatie van de eerste plannen voor de buitenruimte met het voorstel kwam om een klankbordgroep op te richten en daarmee de ontwerpen opnieuw te bekijken heb ik mij direct aangemeld. Dit was dé kans om de bewoners van Samarja een duidelijke stem te geven in dit deel van de plannen (want bij de inrichting van het gebouw hadden ze niet zoveel in te brengen, vond ik). Onder leiding van een door de gemeente ingehuurde adviseur hebben we drie avonden vol enthousiasme alle mogelijke opties besproken om de buitenruimte groen, open en voor iedereen begaanbaar te maken. Elk klankbordlid mocht vanuit zijn eigen invalshoek ideeën aanleveren. Ik wilde natuurlijk verharde paden zonder niveauverschillen, met her en der banken. Een ander wilde fietsenrekken die niet opvielen in het groen. Iemand die tegenover het gebouw woont vroeg extra bomen om het zicht op het gebouw te verminderen. Weer een ander opperde dat het speelterrein ook voor de rest van de wijk toegankelijk moet zijn. Maar we hebben ook zaken besproken als het ‘verbergen’ van de parkeerplaatsen door er groen te planten...”

Ik heb er alle vertrouwen in

Hij besluit: “Concrete afspraken hebben we die avonden niet gemaakt. Wel heeft de adviseur onze ideeën doorgegeven aan de groen-ontwerpster van de gemeente,

zodat zij ze kan verwerken in een nieuw ontwerp. Dat is nog niet gemakkelijk, want de kruisvorm van het gebouw splitst de buitenruimte als het ware op in vier afzonderlijke hoeken. De ontwerpster moet het plan zodanig maken dat het één geheel vormt. Ik ben erg benieuwd hoe ze dit gaat doen en of alles financieel haalbaar is. Ik heb er in ieder geval een goed gevoel bij!”

Gemeentelijke plannen terzijde gooien was een goede beslissing

Nicole Heijmens Visser geeft haar visie op het verhaal van Cor Haverhals: “We hadden twee basisontwerpen voor de buitenruimte klaar: een groene en een halfverharde variant. Tijdens de presentatie bleken de wijkbewoners de voorkeur te geven aan de groene variant. De gemeente en de architect van het gebouw wilden liever de halfverharde versie uitvoeren. Daar moesten we iets mee. We besloten een klankbordgroep te formeren met omwonenden, instellingen/organisaties die in BaLaDe komen, toekomstige bewoners van het gebouw en twee wijkbewoners. Een onafhankelijk landschapsarchitect kreeg de taak om tijdens drie brainstormavonden alle ideeën te inventariseren. Een oordeel had hij daarbij niet, maar hij kon vanuit zijn vakexpertise tijdens die sessies wel aangeven of een idee landschapstechnisch haalbaar was of niet. Ik ben als gemeentelijk projectleider in ieder geval erg blij dat we de patstelling die tussen ons en de belanghebbenden was ontstaan zo bij de horens hebben gepakt. Het kan niet anders of deze aanpak zorgt er straks voor dat het een buitenruimte van ons allemaal wordt!”

Toen we dit interview afnamen was het eind juni 2007. Op www.balade.nl kunt u zelf kijken wat de actuele stand van zaken rondom BaLaDe op dit moment is. ■

Uw mening over de Wet maatschappelijke ondersteuning telt!

Bewoners aan zet

Op zaterdag 16 juni 2007 vond in Waalwijk voor de eerste keer de manifestatie Bewoners aan Zet plaats. Onder de vlag 'Meedoen en meedenken' gingen bewonerscomités, straten en verenigingen de uitdaging aan om zichzelf te presenteren. Doel van de dag was vernieuwende activiteiten te laten zien waarbij mensen elkaar ontmoeten en actief betrokken raken bij de eigen buurt of wijk.

Prikkelende stellingen

Diezelfde dag heeft de gemeente Waalwijk een straatenuquête gehouden onder haar inwoners. Maar liefst 127 bewoners waren bereid hier even tijd voor vrij te maken en gaven antwoord op de zes Wmo stellingen die hen werden voorgelegd.

Wat zij antwoordden ziet u op **pagina 30 en 31** van dit boekje staan.

Burgerteams denken mee

25 van de 127 geënquêteerden hebben aangegeven geïnteresseerd te zijn in deelname in een van de zes burgerteams. Samen met de gemeente denken zij vanaf nu actief mee over een van de volgende Wmo onderwerpen: 1) samenleven, samenwonen, 2) opgroeien in Waalwijk, 3) inzetten voor de ander, 4) zelfstandig blijven, 5) voorkomen dat het verder uit de hand loopt, 6) gezond blijven. Denk ook mee over de Wmo in Waalwijk. Dit is dé kans om uw stem te laten horen! Inschrijven is heel eenvoudig. U hoeft er slechts één mailtje voor te sturen naar Jaap Dijkma, projectleider Wmo: jdijkma@waalwijk.nl

Ton Francken, hoofd Zorgloket Waalwijkwijzer en mevrouw Lansdaal, die de hulp van een ouderenconsulent inschakelde:
“De ouderenconsulent heeft ons enorm geholpen.”

“Met de komst van de Wmo heeft de gemeente er een nieuwe tak van sport bij gekregen,” vertelt Ton Francken. “Namelijk de indicatie van Huishoudelijke hulp. En daarmee bedoel ik in dit geval poetsen, wassen, strijken of stofzuigen. Die andere vorm van hulp, waarbij iemand de hulpvrager fysiek verzorgt, zit nog in de AWBZ.”

In één keer ruim 1.000 nieuwe klanten

“Op het moment dat Huishoudelijke hulp in ons takenpakket belandde kreeg het Zorgloket er in één klap meer dan 1.000 klanten bij. Van al die mensen moeten wij volgens de wet voor 2008 hebben gecontroleerd of zij nog recht hebben op de destijds door CIZ toegekende Huishoudelijke hulp. Een gigantische klus, die heel wat van onze mensen vraagt. Daarom hebben alle consulenten van het Zorgloket in 2006 een gecertificeerde opleiding gevolgd, waarin ze hebben geleerd hoe zij kunnen beoordelen of en hoeveel hulp iemand nodig heeft. Daarnaast hebben we een extra indicatieconsulent ingehuurd om ons te helpen bij de bezoeken aan huis. Vanuit Tilburg is er ook nog versterking gestuurd, waardoor we nu naast twee ouderenconsulenten ook een dementieconsulent als collega hebben. Hierdoor krijgen onze oudere klanten een veel breder advies.”

Plan van aanpak zorgindicatie

Ton Francken vertelt verder: “Alle mensen van 75 jaar en ouder die een indicatie voor Huishoudelijke hulp hebben tot na 31-12-2007 houden die hulp sowieso, zo ook mevrouw Lansdaal en haar man. Alle inwoners bij wie de zorgindicatie voor 31 december 2007 verloopt, ongeachte leeftijd, moeten zich bij het Zorgloket melden. Wij beoordelen opnieuw of er recht is op hulp in de huishouding. De klantgroep die overblijft – jonger dan 75 en indicatie tot na 31-12-07 – proberen wij thuis te bezoeken.” Hij besluit: “Heeft iemand een

zorgvraag, dan moet deze zich volgens de Wmo melden bij het Zorgloket. Wij beoordelen vervolgens of de klant inderdaad recht heeft op Huishoudelijke hulp. Het kan gebeuren dat de consulent moet besluiten dat iemand hier geen recht meer heeft, omdat er iemand in het gezin is die deze taak op zich kan nemen. Dat lijkt hard, maar de Wmo heeft als doel om de zelfredzaamheid van mensen te stimuleren. Wanneer de overheid al die kosten op zich neemt, wordt de ‘zware zorg’ uiteindelijk onbetaalbaar. En daar is niemand bij gebaat.”

Ouderenconsulent

De 80-jarige mevrouw Lansdaal: “Mijn man en ik zijn via een medewerker van Mozaïek Waalwijk in contact gebracht met ouderenconsulent Hans Luijben. Hij kwam bij ons om te praten over het feit dat we al drie jaar lang op wachtlijst stonden voor een gelijkvloerse woonruimte. Dankzij zijn bemoeienissen kregen we op een gegeven moment telefoon van Casade woondiensten; ze hadden op zes hoog een flat voor ons. Geweldig! We zijn gelijk gaan kijken en besloten direct ons huis te verkopen.

Zonder spijt, want we konden met mijn reuma en na de hersenbloeding van mijn man gewoon niet in dat huis blijven wonen. Onze nieuwe woning is gelijkvloers en daardoor veel gemakkelijker om ons in te bewegen. We krijgen twee keer per week hulp van Thebe – die ik zelf heb ingeschakeld – en voor de rest red ik me nog prima. Ik kom niet veel buiten, maar met mijn rollator en dankzij die geweldige deeltaxi kunnen we nog altijd op pad. Ik geniet hier echt. Ja die ouderenconsulent heeft ons enorm geholpen!”

Kijkt u op www.zorgloketwaalwijkwijzer.nl voor uitgebreide informatie over het onderwerp dat we hierboven aanstippen. ■

Els Klerkx, ondersteuner/adviseur OndersteuningsPunt Sport en Welzijn (OPSW) en Jan van Dijk, bestuurslid Show- and Marchingband Cornu Copiae Waalwijk:
“Het OPSW verruimt je blik, waardoor je als vereniging meer kansen ziet.”

“Show- and Marchingband Cornu Copiae Waalwijk is een nationaal en internationaal bekende muziekvereniging, die marsmuziek, pop- en swingende muziek, moderne concertwerken en filmmuziek ten gehore brengt. Wij doen veel straatoptredens, verschijnen op Taptoe’s, maar zijn bijvoorbeeld ook altijd aanwezig tijdens Waalwijkse activiteiten als de Dodenherdenking en de intochten van Sint Nicolaas en Carnaval,” vertelt Jan van Dijk, die naast bestuurslid voorzitter is van het jeugdkorps Jong Cornu Copiae. “En uit hoofde van die laatste functie aanspreekpunt van de werkgroep Werven Opleiden en Houden. Vrij belangrijke thema’s voor een vereniging als het gaat om continuïteit...”

Het runnen van onze vereniging is duur

“Het runnen van onze muziekvereniging is een dure aangelegenheid. Met subsidie alleen komen we er niet. Het onderhoud en de aanschaf van uniformen en instrumenten kost een vermogen; een sousafoon kost je tweedehands al ongeveer 10.000 euro. Voor de muzieklessen van onze leden moeten we steeds vaker leraren inhuren, waar we vroeger vrijwilligers konden inzetten. Om het lidmaatschap toch betaalbaar te houden – we willen dat het voor iedere muzikliefhebber mogelijk is om bij ons een instrument te (leren) bespelen – verzorgen wij tegen een vergoeding optredens in binnen- en buitenland. Daarnaast zoeken we continu naar sponsors en zijn we heel creatief in het bedenken van manieren om onder de aandacht te komen of nieuwe (vooral jonge) leden te werven. Een van onze muzikale ambities is nu om de Taptoe in Waalwijk op de kaart te zetten. Vanaf juni dit jaar organiseren we er elk jaar één, als gewenning voor het Waalwijkse publiek. In 2010, als we ons 60-jarig bestaan vieren, organiseren we een grote Taptoe, met mogelijk internationale show- and marchingbands als gast.”

Het OPSW moet een structurele voorziening zijn

“We zijn erg blij met de komst van het Ondersteunings-Punt Sport en Welzijn (OPSW). Ook al vonden we dat we zelf best goed draaiden, je zit onbewust toch erg in je eigen wereldje te denken. Het OPSW haalt ons hieruit. Verruimt onze blik. Ze bestoken ons continu met informatie waarvan zij denken dat het kansen biedt voor een vrijwilligersvereniging. Hierdoor hebben wij ons bijvoorbeeld verdiept in de vrijwilligersverzekering, maar ook in fiscaal aantrekkelijk verbouwen. Daarnaast is het OPSW een fijne vraagbaak en helpt het heel concreet met zaken als communicatie richting de pers of bijvoorbeeld het organiseren van bijeenkomsten (ze hebben een geweldig netwerk!).” Waarna Jan van Dijk besluit: “Sinds de start van het OPSW hebben we een goede relatie met ze opgebouwd. Ik hoop van harte dat deze gemeentelijke voorziening structureel is. Wij kunnen (bijna) niet meer zonder en we willen ook nog ooit ons 100-jarig bestaan kunnen vieren!”

Praktische kennis delen

Els Klerkx: “Het OPSW is in 2004 opgericht, omdat uit het sport- en welzijnsveld nadrukkelijk naar voren was gekomen dat Waalwijkse vrijwilligersverenigingen behoefte hebben aan extra ondersteuning vanuit de gemeente. Naast de zaken die Jan van Dijk net noemde, is een van onze bijdragen aan het vrijwilligersverenigingsleven het delen van (praktische) kennis tussen de diverse vrijwilligersorganisaties. Het is natuurlijk wel zo dat wij niet meer kunnen doen dan verenigingen op bepaalde zaken wijzen. Het is aan de bestuurders zelf om met de aangereikte informatie aan de slag te gaan.”

Afgelopen september organiseerde Cornu Copiae samen met het OPSW een druk bezocht symposium. Kijk voor een terugblik hierop en een vooruitblik naar de festiviteiten in 2010 op: www.cornu-copiae.com. Kijk op www.waalwijk.nl/opsw voor informatie over het OPSW. ■

Ted Elschot, medewerker gebiedsgericht werken bij de gemeente en Frans Brokx, vertegenwoordiger van de stuurgroep DOP Waspik:
“De blauwdruk van de toekomst van Waspik ligt er!”

Frans Brokx: “In het eerste boekje van Kansrijk Waalwijk Werkt vertelden mede stuurgroep lid Rita van Strien en ik hoe het was om midden in het ontwikkelproces van een Dorps Ontwikkelings Plan (DOP) voor Waspik te zitten. We spraken over een droom waarvan we de reikwijdte niet wisten. Het is nu krap twee jaar later en de toekomstvisie, onze droom voor Waspik ligt er! Een hele realistische bovendien.”

Zelfleerzaamheid in plaats van zelfredzaamheid

“De Waspikse bevolking heeft op geheel eigen wijze invulling gegeven aan de slogan ‘Meedoen en meedenken’, die het Waalwijkse college aan de Wet maatschappelijke ondersteuning heeft gekoppeld; we hebben niet gewacht tot de gemeente met een plan van aanpak kwam voor het DOP, maar zelf bedacht welke aandachtsgebieden we wilden uitwerken. Waar de Wmo spreekt van zelfredzaamheid, ging het bij ons vooral om zelfleerzaamheid: we zijn heel wat wijzer geworden van de afgelopen periode!” Frans Brokx: “Het opstellen van een kernomvattende toekomstvisie waarbij je tien jaar vooruit moet denken is niet niks. Zelfs niet voor het pro-actieve Waspik, dat voor en zeker ná de ‘inlijving’ bij Waalwijk (dus ruimschoots voor de komst van de Wet maatschappelijke ondersteuning) al heel wat initiatief heeft getoond. Het park aan de Raadhuisstraat, dat geheel volgens onze plannen is uitgevoerd, is hier een sprekend voorbeeld van...”

Oude dorpscultuur loslaten voor één nieuwe centrumvisie

“Wat we dan geleerd hebben? Dat je oude dorpsculturen en daaruit ontstane maatschappelijke structuren moet loslaten als je gaat voor één centrumvisie. Niet langer twee Waspikse belangenverenigingen, maar één stichting. Dat de stuurgroep DOP niet ‘sturend’, maar dienend aan de werkgroepen moet zijn. Dat drie

clusters van aandachtsgebieden beter is dan zeven werkgroepen.” Hij vervolgt: “We hebben ook geleerd dat de gemeente best bereid is om ons te horen. Met de afdeling gebiedsgericht werken hadden we het niet beter kunnen treffen! Als we bellen luisteren ze, als we mailen komt er een antwoord, als we een bijeenkomst organiseren zorgen zij voor een ruimte. Dankzij de open houding van de gemeente Waalwijk is er op democratische wijze een Dorp Ontwikkelings Plan ontstaan dat stáát. De gemeenteraad is al akkoord. Nu is het aan de diverse beleidsafdelingen om het DOP binnen al bestaande plannen in te passen en er een tijdspad aan te koppelen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat de gemeente onze blauwdruk van de toekomst van Waspik uitvoert!”

Iedereen heeft recht op zijn eigen mening

Ted Elschoot: “Het DOP Waspik is een organisatie die intensief met de gemeente meedenkt. Blijft iets volgens hen te lang liggen dan zoeken ze een groep mensen bij elkaar en komen ze met een plan. Ik vind dat perfect... In het begin was er vanwege de samenvoeging in 1997 wat argwaan vanuit de Waspikse bevolking. Ik heb mij daar nooit iets van aangetrokken: is er iets dan kom je naar me toe en praten we erover. De mensen uit Waspik raken hier steeds meer van doordrongen, en dat is de samenwerking enorm ten goede gekomen. Nu het DOP Waspik klaar is moeten we aan de slag met de uitvoeringsplannen. Het is mijn taak er voor te zorgen dat onze organisatie dit goed oppikt. Ik ga er voor!”

In het eerste boekje Kansrijk Waalwijk Werkt, wijkbewoners aan het woord, leest u meer over de totstandkoming van het DOP. Op www.dopwaspik.nl kunt u een prachtrapport downloaden van de toekomstvisie op Waspik, zoals die in 2007 door de organisatie is gepresenteerd. ■

Gebiedscoördinator Helma van der Pluijm en Wil Vugts, voormalig raadslid en verzekeringspecialist bedrijven:
“Door het adoptiegroen zijn de contacten enorm verbeterd.”

“Ik heb een drukke baan. Om te ontspannen ga ik wielrennen en tuinieren. Lekker buiten zijn. Heerlijk. Ik hou van de rust die uitgaat van de natuur,” verklaart Wil Vugts in zijn prachtig onderhouden en bloeiende tuin. “Waar ik ook ga of sta, ik kijk altijd hoe het groen erbij staat. In de gemeente Waalwijk is het groen in de openbare ruimte niet altijd zoals ik dat zou willen. Dat komt mede omdat de gemeente heeft besloten te kiezen voor een soberdere beplanting, die minder onderhoud nodig heeft. Toen ik vorig jaar tijdens de wijktafel hoorde van het fenomeen groenadoptie was ik dan ook gelijk enthousiast.”

Het sobere groen overstijgen

Hij vervolgt: “Het groen in onze straat had namelijk helemaal geen uitstraling; geen kleur, geen vorm, helemaal niks. Met adoptiegroen konden wij het saaie openbare groen overstijgen. Een telefoontje naar Helma van der Pluijm bracht helderheid over de te ondernemen stappen om voor groenadoptie in aanmerking te komen: minimaal 70% van de bewoners van de betreffende straat moet er achter staan, minimaal drie bewoners moeten het onderhoud willen doen, groenstructuren en bomen mag je niet aanpakken – perkjes wel. Na een inventarisatie in de straat bleek dat alle straatbewoners op twee na akkoord gingen; ik kreeg zelfs zes aanmeldingen voor de groenploeg.”

Zomer en wintergoed naar eigen keus

Wil Vugts vertelt enthousiast verder: “Mijn overbuurvrouw Monique Beun heeft toen een tuinontwerp gemaakt voor de drie grote, bestaande groenvakken in onze straat. Ze had niet alleen aangegeven welke planten erin moesten komen, maar ook volgens welk patroon: taxus haagjes in diagonalen met in de hierdoor

ontstane driehoeken skimmia, laaggroeiende laurier en in de cirkel tussen de twee bomen bloeiende lavendel met een sering in het midden. In de boomspiegels wisselen we twee keer in het jaar. Dan planten we of zomer- of wintergoed.” Waarna Wil Vugts besluit: “De taxus groeit enorm, net als de lavendel. We zijn al flink aan het knippen en onkruid wieden geweest. Toen we half mei het zomergoed gingen planten begonnen we met zijn vieren. Na een kwartier waren er wel tien bewoners in de weer! Erg leuk. Het contact in de straat was al goed, maar door het adoptiegroen is het nog veel beter geworden. En het aanblik van onze straat is enorm verbeterd!”

Ik steun dit soort initiatieven voor 200%

Helma van der Pluijm: “Ik vind het als gebiedscoördinator altijd heel prettig wanneer bewoners zelf het initiatief nemen om de leefbaarheid in hun straat te verbeteren. Daar sta ik niet voor 100%, maar voor 200% voor open. Hoe beter mensen met elkaar om kunnen gaan, hoe minder problemen ze met elkaar maken. Wanneer mensen kiezen voor adoptiegroen zie je, zoals Wil Vugts al aangeeft, hoe snel de onderlinge contacten verbeteren. Zijn straat had het niet nodig, maar er zijn er genoeg die een steuntje in deze vorm wel kunnen gebruiken. In het geval van de Aletta Jacobsstraat heb ik overigens alleen wat advies hoeven geven over het type beplanting en het tijdstip: skimmia’s planten vlak voor de kerst was bijvoorbeeld geen goed idee. Ik heb geen groene vingers, maar ik vind het wel een enorm leuk project om aan mee te werken!”

Kan uw straat ook wel een extra groenimpuls gebruiken? Surf dan voor alle informatie over adoptiegroen naar www.waalwijk.nl en zoek naar adoptiegroen. ■

Jo Leufkens, oud-supermarktmanager en coördinator van het buurtpreventieteam Nieuw Zanddonk-Zuid en Jan van Horsen, gebiedscoördinator Waalwijk Zuid:
“Nieuw Zanddonk-Zuid is een mooie wijk. Buurtpreventie houdt dit zo.”

“Buurtpreventie anno nu is eigenlijk een georganiseerde vorm van de buurtcontrole, zoals die in vroegere tijden van nature in een wijk werd uitgeoefend,” vertelt Jo Leufkens. “Buurtbewoners kennen elkaar tegenwoordig ook veel minder goed dan vroeger. Kijk naar een wijk als Nieuw Zanddonk-Zuid, waar veel jonge gezinnen wonen waarvan de man en vrouw werken en de kinderen naar de opvang of school gaan: ‘s ochtends stroomt de wijk leeg en ‘s avonds of in het weekend is iedereen druk met zijn eigen programma.”

De maatschappij houdt niet op bij deze wijk

“Nieuw Zanddonk-Zuid is een mooie, leefbare wijk en daar zijn we trots op. Dan denk je in eerste instantie niet aan buurtpreventie. Maar de maatschappij houdt niet op bij deze buurt! Enkele jaren terug vonden er autobranden plaats in de aangrenzende wijk Zanddonk en daarna een golf woninginbraken. Toen ik in die periode de telefoon een keer pakte om de wijkagent te vragen wat ik moest doen om te zorgen dat er bij ons niet werd ingebroken, vroeg hij me aan het eind van ons gesprek of ik een buurtpreventieteam zou willen opzetten. Ik besloot het te proberen: de leefbaarheid in de wijk is prettig en die moeten we zo houden. Nu kan een buurtpreventieteam alleen worden opgericht op initiatief van de bewoners, maar mij ontbrak het in deze wijk aan contacten. Daarom heb ik op aanraden van Jan een introductieavond georganiseerd met hulp van de wijkagenten, Mozaïek, de gemeente en het goed functionerende buurtpreventieteam van de Italiaanse componistenbuurt. Na afloop van de presentaties ben ik de zaal in gegaan om mensen te vragen of ze mee wilden doen. Al pratend kwamen wij uit op 10 straatvertegenwoordigers die nu als lid van het buurtpreventieteam zaken signaleren en registreren die de leefbaarheid in onze wijk in gevaar (kunnen)

brengen. Dat gaat niet allen om verdachte situaties, maar ook over te hard rijden, geluidsoverlast van voetballende jongeren of openbaar groen wat er niet netjes uitziet.

Buurtpreventieteam bevordert sociale samenhang

“Naast de preventieve werking die van het bestaan van zo’n buurtpreventieteam (en de bordjes!) uitgaat, is het ook goed gebleken voor de onderlinge contacten in de buurt,” gaat Jo Leufkens verder: “Via gesprekjes met de straatvertegenwoordigers leren mensen in een bepaalde straat elkaar veel beter kennen; ze richten nieuwe wijkverenigingen op, organiseren straatfeesten (met dank aan Mogelijk Makers van Mozaïek Waalwijk), delen hun ervaring weer met vertegenwoordigers van andere straten en zo ontstaat er een sneeuwbal effect van groeiende sociale samenhang in heel Nieuw Zanddonk-Zuid en daarbuiten. Fantastisch!”

Van buurtpreventie naar buurtbeheer

Jan van Horssen: “Ik vind het prachtig om te zien hoe dit buurtpreventieteam zich sinds die eerste verkennende stappen heeft ontwikkeld. Naast de veiligheid zijn ze zich ook op het buurtbeheer gaan focussen. Een goede zaak voor de leefbaarheid, want het een is onlosmakelijk met het ander verbonden. Laatst nog, is op initiatief van het buurtpreventieteam en in overleg met de wijktafel een groot deel van het wijkbudget ingezet voor de aanleg van een stoep langs een honden uitlaatstrook van 600 meter. Behalve dat het er netjes uitziet is het er ook een stuk veiliger op geworden!”

Kijk op www.bpt-nieuwzanddonkzuid.nl hoe dit buurtpreventieteam in de weer is om de leefbaarheid in hun wijk vasthouden. Op de gemeentelijke site vindt u onder het gedeelte wonen & leven informatie over en verwijzingen naar sites van alle overige buurtpreventieteams die in onze gemeente actief zijn. ■

Harri Aarts, projectleider woon-zorgontwikkeling en
Marianne Visser, wijkbewoner uit Besoyen en lid klankbordgroep Pluspunt:
“Ik dacht bijna: ik geef het op. Ik hield vol. Nu wordt het leuk.”

“Maart 2006 vroeg Harri Aarts mij of ik zitting wilde nemen in de klankbordgroep Pluspunt Besoyen,” begint Marianne Visser haar verhaal. “Ik voelde mij zeer vereerd dat hij zo’n vertrouwen in mij stelde en zei ja, want ik wilde graag meedenken over en meewerken aan een Pluspunt voor onze wijk. Het is nu augustus 2007 en de architect is bezig met de tekeningen voor de eerste twee gebouwen!”

Moeilijk samenwerken met onbekende mensen

“Het traject dat we de afgelopen 18 maanden hebben afgelegd was niet gemakkelijk,” gaat ze verder. Je moet ineens met een grote groep voor jou onbekende mensen, van allerlei pluimage, gaan samenwerken in een werkgroep en nadenken over de toekomst van jouw wijk. Je krijgt daarbij van de gemeente de opdracht om ‘vrij te dromen’. Maar hoe ver mag je gaan? Voor je het weet denk je dat je alles maar kunt zeggen, en dat is natuurlijk niet zo. Daar komt nog bij dat de overheid heel leuk heeft bedacht dat ambtenaren de burgers inspraak moeten geven, maar niet iedere ambtenaar kan daar even goed mee omgaan. Of weet waar hij of zij de lijn moet trekken van ‘hier stopt de inspraak’. Ik snap dat wel, maar zeker in de beginperiode waren we zo aan het tobben met elkaar, dat ik soms dacht: ik stop er mee! Het is toch kostbare vrije tijd die je in zo’n project stopt. Als het dan niet oplevert wat je verwacht wordt je behoorlijk moedeloos. Maar... als ik vervolgens dacht aan het vertrouwen dat Harri Aarts in mij had, ging ik weer vol goede moed door!”

Het nieuwe Pluspunt moet er komen

“Kijk, ik ben een pitbull,” lacht Marianne Visser. “In het geval van het Pluspunt in Besoyen sta ik volledig

achter het idee dat het er moet komen: de kindertjes van Basisschool Besoyen hebben een mooie nieuwe school nodig en die bewoners van Samarja die niet mee gaan naar BaLaDe, hebben ook een fijne plek nodig: ouwe boompjes moet je niet verpotten. Bovendien heeft Harri Aarts mij toegezegd dat we in het najaar van 2007 een leuke fase ingaan: bedenken wat wij als bewoners nog meer bij het Pluspunt willen (de gymzaal en het buurthuis zijn ook rijp voor de sloophamer) en het maken van tekeningen en maquettes. De werkgroep bestaat inmiddels uit een harde kern van tien doordouwers. Ik heb er vertrouwen in dat het ons lukt om een passend Pluspunt te ontwikkelen. Als de gemeente ons in deze nieuwe fase ook nog beter begeleidt houden we het zeker vol!”

We maken als gemeente nog fouten

Harri Aarts voegt serieus toe: “Ik herken de dingen die Marianne aanstipt heel goed. Het is wennen om burgers inspraak te geven. We doen ongelofelijk ons best, maar we maken nog fouten en daar leren we van. Het enige wat ik kan doen is het gesprek open te houden door alles direct uit te praten. Met Marianne lukt dit heel goed. Medio 2009-2010 moeten de Pluspuntgebouwen voor de school en Samarja klaar zijn (het Pluspunt Besoyen zal namelijk bestaan uit een cluster van gebouwen). Wat we nog meer aan voorzieningen met een plus gaan bouwen weet ik nog niet. Dat is aan de bewoners. Ik heb in ieder geval heel veel zin in deze nieuwe fase. Het wordt leuk!” ■

Activiteitenbegeleider Marianne Manniën van het RIBW Midden Brabant en Jaap Dijkema, projectleider Wmo bij de gemeente Waalwijk:

“Het Kwartiermakersfestival wil ruimte maken voor mensen met een psychische/psychiatrische beperking.”

“Kwartiermaken is een militaire term en betekent ruimte maken. De kwartiermakers werden vooruit gezonden om een kampement op te zetten en zo ruimte te maken voor het leger. In het Kwartiermakersfestival staat de uitdrukking voor ruimte maken voor de ander,” legt Marianne Manniën het ontstaan van de naam van dit bijzondere festival uit.

Het hele festival draait om ontmoeten

“Sinds 2003 organiseren het RIBW MB en de GGZ ieder jaar in oktober het Kwartiermakersfestival. Gedurende een week lang vinden verspreid door de gemeente Waalwijk culturele activiteiten plaats, die als doel hebben burgers kennis te laten maken met de cliënten van het RIBW en de GGZ.” Ze vervolgt: “Door mensen elkaar de kans te geven elkaar in een ongedwongen sfeer te ontmoeten, te praten met elkaar, willen we de taboe rondom mensen met een psychische achtergrond doorbreken en het draagvlak in de maatschappij vergroten. Voor de cliënten, zo’n 40 in totaal, is het overigens een hele stap om mee te doen. Wij organiseren het, maar zij moeten het doen! Daarom houden we veel van de activiteiten kleinschalig, zoals afgelopen jaar een cursus schilderen in buurthuis Zanddonk met aan het eind een expositie. Maar we hebben ook een keer een modeshow georganiseerd in samenwerking met leerlingen van het Koning Willem I College in ’s-Hertogenbosch. Vooraf vonden de leerlingen het best eng, maar toen ze een paar weken hadden samengewerkt met onze jeugdige cliënten vertelden ze dat het heel erg leuk met ze was geweest. Ander succes uit ons festivalprogramma was het met Samarja koken in het nieuwe complex van Met. En zo hebben we voor iedere doelgroep een leuke festivalontmoeting opgezet.”

Hard werken voor meer naamsbekendheid

“Het is wel een project met een lange adem,” vertelt Marion Manniën verder. “Het loopt niet echt storm. We moeten de komende jaren hard werken om meer naamsbekendheid en daardoor meer festivalbezoekers te krijgen. We zijn bezig om meer langdurige Kwartiermakersprojecten ontwikkelen; één week per jaar is natuurlijk niet zo veel om taboes te doorbreken. Gelukkig krijgen we alle ondersteuning vanuit de gemeente; naast subsidiegelden helpen ze ons bij het opstellen en verspreiden van persberichten, denken ze mee over het festivalprogramma en de uitvoering ervan, en brengen ze ons in contact met andere partijen. Ik leer er enorm van!”

Dit festival stelt centraal wat mensen wél kunnen

Jaap Dijkema: “Mensen met een beperking hoeven in deze tijd niet meer in een instelling te wonen. De opzet is juist dat mensen in hun diversiteit samen in een wijk wonen. Iedereen doet mee. Iedereen telt mee. Dát is al jaren het beleid, dat is wat de Wmo nu voorschrijft. Het Kwartiermakersfestival streeft hetzelfde doel na, dus natuurlijk ondersteunt de gemeente Waalwijk dit initiatief! Op dit moment is het nog een regionaal gebeuren – Tilburg, Dongen en Goirle organiseren gelijktijdig een festival. In 2008 gaan we met steun van de Provincie het concept verder verbreden. Daar heb ik echt zin in. Maar: al wordt het Kwartiermakersfestival groter in opzet, we blijven aandacht houden voor het kleinschalige. Het moet natuurlijk wel leuk blijven voor onze deelnemers!”

Kijk op www.kwartiermakersfestival-mb.nl voor foto’s en informatie van het afgelopen festival 2007. ■

Stelling 1: Ik ken mijn buren niet

Het overgrote deel van de geënquêteerden was het hier (gelukkig) niet mee eens: 113 mensen antwoordden hierop namelijk 'oneens'. Als toelichting gaf een van hen: "Ik vind het erg belangrijk voor de sociale contacten en zo om mijn buren te kennen." 13 mensen waren het eens en één persoon had geen mening.

Stelling 2: Er moet een discotheek komen

102 mensen waren het eens met deze stelling, 21 oneens en vier mensen hadden geen mening. Één persoon gaf als reden voor zijn 'oneens': "Niet als er overlast van komt." Iemand die juist vond dat er wel een discotheek moest komen zei dit vooral te willen voor de jeugd.

Stelling 3: Zorgen voor mijn buurvrouw, daar heb ik geen tijd voor

Bij deze typische Wmo stelling gaven 91 bewoners aan het niet eens te zijn met deze stelling. "Daar néém ik tijd voor!" zei een van de respondenten zelfs. Maar liefst 34 respondenten gaven aan inderdaad geen tijd te hebben om voor de buurvrouw te zorgen. Twee hadden er geen mening over.

Stelling 4: Iedereen met of zonder beperking zorgt voor zichzelf

“Eens”, zeiden 21 geënquêteerden. Nee, “oneens” zeiden 103 andere bewoners. “Geen mening”, zeiden er drie.

Stelling 5: Bij gezinnen met problemen moet eerder ingegrepen worden.

118 mensen zeiden bij het horen van deze stelling dat ze het hier mee eens zijn. Opmerkingen daarbij waren: “Het is belangrijk dat de dingen niet uit de hand lopen.” En: “Vooral vanwege de kinderen is dit belangrijk.” Een minderheid van zes personen was het oneens met de stelling en drie mensen hadden geen mening.

Stelling 6: De leeftijdsgrens voor het schenken van alcohol moet worden verhoogd naar 21 jaar

Hier was het overgrote deel van de 127 deelnemers aan de enquête het niet mee eens: 80 personen zeiden ‘oneens’. Negen van hen gaven daarbij als reden aan 18 jaar een goede leeftijd te vinden. 47 mensen vonden dat de leeftijd inderdaad verhoogd moet worden naar 21 jaar.

Kansrijk Waalwijk werkt

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de volgende personen, telefoonnummers of websites.

Gemeente Waalwijk

Raadhuisplein 2

T 0416 683 456

www.waalwijk.nl

Zorg en wonen

Harri Aarts

T 0416 683 638

haarts@waalwijk.nl

Nicole Heijmens Visser

T 0416 683 567

[E nheijmensvisser@waalwijk.nl](mailto:nheijmensvisser@waalwijk.nl)

Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

Jaap Dijkma

T 0416 683 586

[E jdijkma@waalwijk.nl](mailto:jdijkma@waalwijk.nl)

Zorgloket WaalwijkWijzer

Putstraat 1a

T 0416 317 811 (op werkdagen van 09.00-12.30 uur)

[E zorgloketwaalwijk@zorgloket.waalwijk.nl](mailto:zorgloketwaalwijk@zorgloket.waalwijk.nl)

OndersteuningsPunt Sport en Welzijn

T 0416 683 615

[E opsw@waalwijk.nl](mailto:opsw@waalwijk.nl)

Gebiedscoördinator Waalwijk-Noord

Helma van der Pluijm

T 0416 683 563

[E hvanderpluijm@waalwijk.nl](mailto:hvanderpluijm@waalwijk.nl)

Gebiedscoördinator Waalwijk-Zuid

Jan van Horssen

T 0416 683 562

[E jvanhorssen@waalwijk.nl](mailto:jvanhorssen@waalwijk.nl)

Gebiedscoördinator Sprang-Capelle en Waspik

Ted Elschot

T 0416 683 556

[E telschot@waalwijk.nl](mailto:telschot@waalwijk.nl)

Klankbordgroep Wmo

De klankbordgroep Wmo komt op voor de belangen van kwetsbare burgers in Waalwijk door samen te werken met belangenorganisaties. Onder het motto 'samen staan we sterk' wordt de gemeente gevraagd en ongevraagd geadviseerd over bijvoorbeeld de invoering van de Wet maatschappelijk ondersteuning (Wmo) en het project Woonzorgzones.

T 0416 675 500

[E klankbordgroep.waalwijk@meebn.nl](mailto:E_klankbordgroep.waalwijk@meebn.nl)

De volgende organisaties zijn vertegenwoordigd in de klankbordgroep:

Platform Zorg

Platform Gehandicapten Waalwijk

Huurdersvereniging Waalwijk

Platform Senioren

Cliëntenraad stichting MEE

Cliëntenraad RIBW

Overige sites die we in dit boekje noemen en die het bezoeken waard zijn:

www.casade.nl

www.mozaiekwaalwijk.nl

www.ribwmb.nl

www.zlto.nl

www.jongerenwebwaalwijk.nl

www.cornu-copiae.com

www.zorgloketwaalwijkwijzer.nl

www.waalwijk.nl/opsw

www.balade.nl

www.dopwaspik.nl

www.bpt-nieuwzanddonkzuid.nl